

Dysteria

Tino Ginman

Dysteria

Dysteria

Tino Ginman

Dysteria

Vääristynyttä proosaa, erikoisia mietteitä, runoja
ja kaukaata haettua totuutta asioista, joita
ihmisenä pelkään tapahtuvan vain itselleni.

Kuvitus & runot
Tino Ginman

Kustantaja:
BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja:
BoD - Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN 978-952-318-645-3

Minulle kerrottiin, että sanoilla leikkiminen on vaarallista, jos ei tiedä millainen ajatusmaailma on avautumassa vastakailta.

Astmakohtaus

Jostain syystä tunsin saavani hengitetyksi pitkästä aikaa. Vaikka olinkin täyteen ahdetussa bussissa, sieraimeni haukkoivat happea. Aivoihini virtasi energiaa ja tunsin tietäväni jotain, mistä en ollut kuullutkaan. Taisin nauttia tilasta. Miksi en nauttisi. Nautinhan olostani tumman taivaan alla, yleensä. Ei aina voinut pelätä, vaikka musta peittäisikin valon.

Tiedä sitten

Kuljin tehtaan ohitse ja huomasin, että urakoitsijoita oli kaksi hallin takapihalla – toinen veti röökiä.

Toinen söi eväitä.

Toinen kertoi miten hankalaa oli esittää viisasta.

Toinen veti röökiä.

Jo kolmattakymmenettä vuotta samassa kulmauksessa.

Aski päivässä. Maanantaisin kaksi. Työviikossa kuusi. Kuukaudessa 24 askia. Vuodessa 288 askia. Työvuosiensa aikana 8640 askia + ylityössä poltetut askit.

Hänen työpari sairastui nuorempana kuin hän.

Hän söi makkaravoileipiä ja leivonnaisia.

Toinen veti röökiä.

Outo tie

Kävelin taas vapaana ympäriinsä, kunnes päädyin aukiolle, jossa oli pieni karuselli. Muutama marmorista valettu penkki. Muutama puu, joita en ollut eläissäni nähnyt. Pari palmua. Suihkulähde, jonka keskellä 50 metriä korkea pilari, jonka päällä istui mies, jolla oli siivet ja kädessään laatta, mutta en ehtinyt nähdä mitä siinä luki, sillä silmissäni sumeni.

Keskeytymätön kolmivuoro

Menin raitiovaunuun, jossa kuulin kuinka konnarin rankka työrupeama oli ottanu veronsa.

Rahastan

En rahasta

Rahastan

En rahasta

Rahastan

En rahasta

Rahastan

En rahasta

Rahastan

En rahasta

Rahastan

En rahasta

Salama

Energinen ylilyönti sai minut näkemään realistisen kuvan kokonaisuudesta aivan eri tavalla, kuin olin sen kokenut. Ainakin merellä.

Liikun valoisaan aikaan, kirjoitan pimeään.

*Luen vain jos on hiljaista, kuuntelen
musiikkia estääkseni ulkomaailmasta
tulevat äänet.*

Katson silmilläni, ajattelen tunteillani.

Tunnen sinut, sinä rakastut minuun.

Tino

ISBN 978-952-318-645-3

9 789523 186453

